

V českém povedomí jsou jezuité zapsáni jako krutí pobelohorští inkvizitori a nesmlouvaví palici knih. Tyto soudy, mající své kořeny hluboko v 19. století a z ideologických důvodů udržované při životě i komunistickým režimem, přetrvávají v naší společnosti dodnes. Na knižní trh však naštěstí přichází množství odborných i populárně vědeckých publikací, které se snaží na základě studia dosud neprobádaných pramenů a na základě nové interpretace těch starých proniknout do jezuitské problematiky a představit ji čtenáři v objektivním světle.

V českém povedomí jsou jezuité zapsáni jako krutí pobelohorští inkvizitori a nesmlouvaví palici knih. Tyto soudy, mající své kořeny hluboko v 19. století a z ideologických důvodů udržované při životě i komunistickým režimem, přetrvávají v naší společnosti dodnes. Na knižní trh však naštěstí přichází množství odborných i populárně vědeckých publikací, které se snaží na základě studia dosud neprobádaných pramenů a na základě nové interpretace těch starých proniknout do jezuitské problematiky a představit ji čtenáři v objektivním světle.

Existuje mnoho způsobů, jak na Tovařstvo Ježíšovo a jeho činnost pohlížet; sám se ztotožnuji s názorem Jana Hellera (viz s. 108), který říká, že je třeba rozlišovat mezi jezuitami před rokem 1773 a po něm.

Zjednodušeně receno, jezuitům ublížilo, že se v boji proti postupující reformaci nechali příliš zatáhnout do politikování a (po)zapomněli na své apoštolské poslání zakotvené v Konstitucích a schválené papežskou bulou. Po zrušení rádu pak mnozí jezuité prošli „hlubokou katarzí“ a prozreli.